

ПОЗДРАВИТЕЛНО СЛОВО

на заместник-министъра на земеделието, храните и горите

АТАНАС ДОБРЕВ

по случай откриване на Седмицата на гората 2019

За мен е чест и удоволствие да Ви приветствам с добре дошли на официалното откриване на Седмицата на гората, която през тази година се организира за 94-ти път.

Тук сме всички заедно, за да отбележим пролетното пробуждане на гората за нов живот - ние, организаторите от Министерството на земеделието, храните и горите и Изпълнителната агенция по горите, заедно с всички вас - лесовъди, горски служители, жители на една от най-красивите планини и всички, които обичаме гората. Събрали сме се, за да отбележим заедно старта на тази Седмица, посветена на грижата за едно от най-големите ни природни богатства - горите на България. Това е времето, в което всички, чийто ежедневна дейност е свързана с грижата и стопанисването на горите, се изправяме заедно пред българската общественост, за да получим достойно признание за неуморните ежедневни усилия да я опазим и съхраним за бъдните поколения, за да можем да се радваме заедно на нейните блага.

Станала традиционна, Седмицата на гората е празник преди всичко на лесовъдите, които професионално подпомагат развитието, поддържането и възстановяването на горите, както и на служителите по опазване и контрол в горите, ангажирани със съхранението на горските територии и горския запас и опазването им от посегателства. Отдавна обаче Седмицата се е превърнала и в обичан празник на всички, които милеят за горите на България, защото за нашето общество те са неотменна част от националното ни богатство и идентичност. Неслучайно и една от най-обичаните български песни от десетилетия е химн на лесовъдската колегия и в нея с обич и преклонение е изпято: „Хубава си, моя горо, мирушеш на младост.“

Затова и Седмицата на гората е израз на уважение и към общите усилия за запазване на важните за всеки от нас функции на гората - не само икономически, но и социални и екологични, които все по-осезаемо придобиват изключителна значимост за цялото ни общество във време на сериозни промени в глобален мащаб и заявен стремеж към опазване на природната среда. Усилия, които допринасят за изграждането и поддържането на модерен европейски и световен облик на страната ни с ясно очертаните приоритети към запазването на нейната богата и разнообразна природа.

Най-важният смисъл на това да се събираме всяка пролет в името на гората е и за да въведем младото поколение в грижата за гората, като им покажем, ръка за ръка - всички заедно, как от една малка нежна фиданка с много търпение и обич може да отгледаме голямо и величествено дърво. Това е един от важните стимули за всеки от нас активно да се включи в залесяванията и в останалите мероприятия, с които популяризираме грижата за гората, така както този празник е бил отбелязван още от самото му начало. Тази година Седмицата има и един много специален акцент - навършват се 140 години от създаването на централната горска служба в България. Сам по себе си този факт на изграждане на една от първите централни държавни администрации с грижа за горите още в далечната 1879 г. в младата новоосвободена България недвусмислено потвърждава значението на горите за предците ни. Утвърдената традиция на отбелязване на празника е показателна, че и днес това уважение към горската гилдия остава и ние трябва да сме горди с това, но и да носим с чест тази слава неопетнена.

През годините горската администрация е претърпяла множество промени и е усъвършенствана многократно, като на горските служители винаги се е гледало като на неизменна и важна част от държавното управление на централно и местно ниво.

В този контекст съвсем неслучайно за място на официалното тържествено откриване на Седмицата на гората през тази година е избран Пиринският край - място на достойни българи - защитници и любители на българската гора. Празникът както тук, така и в цялата страна е свързан с история, писана от едни от най-благородните творци - лесовъдите - тези, които изграждат и поддържат с търпение и обич - дълго и последователно, българските гори. Именно в това е почти вековният успех на този празник на пролетта и младостта - Седмицата на гората, която успява да пребъде във времето досега и ще пребъде и занапред.

С преклонение можем да изразим благодарността си към нашите предци за всеотдайно, въодушевно, със сърце, но и с цялата сериозност на начина нието си, започване на летописа на опазването и грижата за горите веднага след Освобождението.

Дело, в което се включва с ентузиазъм и Пиринският край веднага след освобождението си - през 1912 година. През 1913 г. е обнародван царският Указ № 25, с който се създават първите пет лесничейства тук - в градовете Мехомия (днес Разлог), Неврокоп (днес Гоце Делчев), в Петрич, Сатовча и Струмица (днес извън пределите на страната). През годините всяко от тези лесничейства е извървяло нелек, но достоен път, като дори беъл поглед върху горското богатство на югозападното кътче на България днес, в началото на новия век, е достатъчен, за да се разбере, че този път си е стру-

вал усилията.

Всички тези славни годишнини, които отбелязваме, са впечатляващи за новите поколения и говорят за една богата традиция в грижата и опазването на гората на България, за много опит и постижения, към които трябва да се отнасяме с голямо уважение и респект и да работим за тяхното неотменно утвърждаване. Постигания, безспорни от лесовъдската гледна точка, които носят заслужена гордост с поддържането на добро здравословно състояние и богато биоразнообразие на родните гори. Нашите лесовъди успяха да превърнат опустошената от пороите в началото на миналия век България в китна земя и гора. Нека си припомним, че благодарение на труда на лесовъдите над 2200 са укротените пороци в страната, а стотици са спрени свлачища. Лесовъдите създадоха рекордните над 18 млн. дка нови гори, удължиха експлоатационния срок на над 200 язовира, а само в последните 50 години увеличиха над три пъти запасите на горите, които достигнаха впечатляващите 680 млн. куб. метра.

Това мащабно екологично преобразяване на страната се признава за едно от значимите постижения в българската история през XX век. Горската гилдия е малка шепа хора, но е оставила трайни следи от своята облагородяваща дейност, с която са преобразени много кътчета из територията на цялата страна - с множеството залесявания, изградени на технико-укрепителни съоръжения срещу водните стихии, създаване на лесопаркове и подпомагане на много други екосистемни ползи от горите за по-чистия въздух и вода и за отмора на душата.

Както го е казал патриархът на българската литература Иван Вазов в стихотворението си „Гора и поле“, сътворено през 1876 г.: „Когато ида в Балкана, в ония хладни дъбрави, сърце ми бързо ще сети свобода, лекост и здраве.“ Именно за това, за нас като ръководен екип на горите в България е особено важно да привличаме не само в отбелязването на Седмицата на гората, но и през цялата година повече млади хора и граждани, които милеят ценното национално богатство да бъде съхранено и умножено. Задача, която си е поставила още първата Седмица на гората в далечната 1925 г., но актуална и днес, е да продължим просветителската дейност на нашите предци, да предадем знания, обич и пример на младите поколения към природата, за да може гората и занапред да ни обединява за добри каузи. Мисията на работещите в горите на България лесовъди е с отговорност да прилагат своя професионален опит по най-полезния за гората начин, да подбърят завещаното им от предците и да го оставят в отлично състояние за бъдещите поколения.

В тези ежедневни усилия не липсват и предизвикателства по поддържането на здравословното състояние на горите и опазването на горските територии. Всички заедно работим за подобряване на техническото обезпечаване на труда на служителите в горите и оборудването им със съвременна техника. Работим и за усъвършенстване на мерките за превенция, свързани с незаконен добив на дървесина, срещу браконьерски и всякакви незаконни посегателства и вредни практики в горите.

Искам да изкажа своята и на министъра на земеделието, храните и горите Румен Порожанов специална благодарност към всички, с чийто труд и самоотверженост горите са защитени от пожари, съхранени и възстановени след тях, както и след каламитети, ветровали, други природни бедствия и от резултатите от недобросъвестна човешка дейност.

Същевременно отправям апел към лесовъдската колегия и всички служители в горите да останат верни на добрите и съзидателни традиции, като не забравят, че дейността в полза на гората е призвание. Изисква се висока отговорност с грижата на добър стопанин, защото гората е нашият общ дом и в него няма място за разхищения и компромиси със съвестта. Тя трябва да бъде обичана и пазена точно като собствен дом - това е нашето категорично послание!

Нека да можем да стоим гордо изправени след добре свършена работа и да не се червим пред обществото за грешките и допуснатите слабости от малцина, към които ще продължим да бъдем строги, но справедливи.

Голямата отговорност нараства още повече с общите предизвикателства на времето. С всичко, свързано с ангажиментите ни като част от европейската и световната общност по опазване на климата и по защитата и поддържането на биологичното разнообразие. Трябва да продължим да работим неуморно и със сърце, да предаваме професионални знания и опит на нашите млади колеги, да съдействаме за повишаване на квалификацията на заетите в сектора, което е залог за по-висока лична отговорност и принос за опазването на българската гора.

Пожелавам на всички лесовъди, горски служители и работници, на радетежите на българската гора и на техните семейства много здраве, щастие, радост и успех!

Честит празник!